

tens kan klare, enten i 2040, som vi hørte for lidt siden, eller i 2050.

Det andet problem, som vi kan konstatere, er, at det er, som om der ikke rigtig er nogen, der har lyst til at forholde sig til den kendsgerning, at de danske vejrudsigter ikke altid står på blæst, sol og varme. Vi har også kolde grævejr-dage, hvor der er brug for strøm i kontakterne. En sikker og stabil elproduktion kan aldrig base-res på vejrafhængig energiproduktion efter vores opfattelse, og så er fossile brændsler altså eneste kilde til at sikre driften.

Som jeg sagde i min indledning, så er vi i den situation, at hvis vi udnytter 100 pct. af biomassen – og det må altså siges at være højt – tredobler vindenergien og tyvedobler solenergien, så har vi stadig væk en manko på 70 pct., en manko, vi kun kan tilgodese ved hjælp af kul, olie og gas. Så til alle de, der taler om hundrede pro-cents udfasning af fossile brændsler over en år-række, vil vi gerne sige, at vi ikke synes, at jeres regnestykke går op. I lever i drømmeland. Det er næsten som at love rygvind på cykelstierne.

Beslutter vi derimod at bygge to-tre mellem-store kernekraftværker, kan de levere over halv-delen af elforbruget eller cirka 20 pct. af det samlede energiforbrug. Det er derimod ikke drøm-meland, det er fakta. En sådan mulighed har stort set ikke været diskuteret i Danmark siden 1970'erne og 1980'erne, hvor debatten endte med et nej til kernekraft ved afstemning i Folketinget her i 1985 og et ja til fortsat brug af fossile brændsler og en storstilet udbygning af natur-gasnettet, som de fleste sikkert kan huske.

Årsagerne til nej et var mange, men sikker-hed, stråling, atomvåbentruslen under den kolde krig samt affald udgjorde væsentlige elemen-ter i debatten. Siden da har vi i Danmark an-vendt fossile brændsler i stor stil og er selvforsy-nende med olie og gas, mens vi importerer kul til kraft-varme-produktion. Selvforsyningen vedrørende naturgas standser, som vi allerede har hørt det, i 2016, ligesom oliereserverne nat-urlogvis er begrænsede.

Disse fossile brændsler er det således Dan-marks største udfordring at få udfaset af hensyn til vores økonomi og politiske uafhængighed. De fossile brændsleres CO₂-udslip er via de in-ternationale indgåede aftaler om CO₂-begræns-ninger en økonomisk bombe, der kræver nogle meget gennemtænkte og effektive økonomiske løsninger, såfremt Danmark fortsat skal skabe vækst og dermed sikre den fremtidige velfærd.

Men vi anvender altså også strøm fra atom-kraft, som det er fremgået. Man kan opgøre, at vi i 2008 har brugt 10 pct. strøm, der er blevet handlet i et velfungerende internationalt elmar-ked, og som kommer lystigt igennem stikkon-takterne næsten hver eneste dag. Som nævnt har vi i Danmark valgt næsten udelukkende at satse på nye, grønne CO₂-neutrale teknologier, pri-mært vindkraft, biogas, biomasse og varme-pumper m.v., men disse tiltag mangler i høj grad strømkapacitet og forsyningssikkerhed.

I andre lande løses dette problem ved at satse på kernekraft, i hvert fald har Frankrig, Italien, Spanien og Storbritannien aktuelle planer om nybyggerier. I Finland er et værk under opbyg-ning, ligesom det svenske Landsting netop har besluttet sig for igen at lade atomenergi indgå i energiplanlægningen. Den 5. april 2009 holdt Barack Obama en tale i Prag, og her blev atom-energi igen nævnt. Og for 14 dage siden stoppe-de han udbygningen af et kæmpe kulkraftværk i Mexico. Der er således opstået en bred accept af atomkraft som en sikker og stabil, økonomisk og stort set CO₂-fri energikilde.

Kl. 11:37

Det kan nu konstateres, at et markant hold-ningsskift er undervejs. Eksempelvis har en tid-ligere ledende direktør i Greenpeace, Stephen Tindale, nu skiftet holdning og angiver atom-kraft som eneste mulighed i klimaindsatsen. Han beskriver den gamle holdning med ordene: Det var en slags religiøs debat. Og det må da sig-es at være en indrømmelse.

Økonomisk er atomkraft også billig. Det op-lyses, at prisen på el fra gamle atomkraftværker ligger på 13 øre og fra nye på 23 øre pr. kWh. Det er altså i det spænd, vi ligger. En sammenligning kunne være el produceret på biogas, som jo er noget, vi har lagt rigtig meget vægt på herhjem-me. Der er vi faktisk i den situation, at vi giver ikke mindre end 74,5 øre i direkte tilskud.

I forhold til transporten, hvor vi har besluttet at elektrificere, er det også nogle centrale poin-ter, vi her kommer ind på, for det gælder jo ikke bare togdrift, men også elbilerne. De ser ikke li-gefrem ud til at invadere landet, men der er rig-tig mange store firmaer, har vi hørt, som er opta-get af at få afprøvet elbilmarkedet i Danmark, og der vil netop en stærk elforsyning være fuld-stændig afgørende for, om det kan lykkes. Det vil sige, at vi skal have strøm i rigelige og i stabi-le og i tidsskorrekte mængder og helst til en lav pris. For at gøre elforsyningen stabil er der brug for store strømproducerende enheder, og her sy-